

Arrest

nr. 65 601 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANBESIEN en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 4 januari 2011 het Rijk binnen en dienden op 4 januari 2011 een asielaanvraag in. Op 29 april 2011 werden in beide aanvragen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer Ibragim DADASHEV (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en woonachtig in Khassavyurt (Dagestan). U bent getrouwd met X (O.V. x.xxx.xxx).

Op 28 april 2009 rijdt u samen met uw vrienden X, X, X en X rond in Khassavyurt. Jullie stoppen aan het gebouw van uw vriend. Op dat moment komen drie agenten van de SOG (een speciale gewapende afdeling behorend tot de overheidsinstanties) naar jullie toe. Ze vragen van wie de auto is en zonder enige aanleiding vallen ze jullie aan. In het tumult lost één van de SOG-agenten een aantal schoten waarbij u gewond raakt aan de hand en uw vriend Hakim dodelijk verwond wordt. De vader van het

slachtoffer, X, dient tegen de drie agenten een klacht in en er wordt een rechtszaak geopend waarbij u als één van de slachtoffers wordt aangeduid. Voor het proces moet u zich verschillende keren bij de rechtbank in Khassavyurt aandienen en verklaringen afleggen over de feiten. Één van de drie agenten, X, zal later veroordeeld worden tot één jaar voorwaardelijk. Vanaf dat moment wordt u door een aantal SOG-agenten onder druk gezet om uw verklaringen te veranderen in hun voordeel.

Op 20 oktober 2009 wordt u door hen een eerste keer meegenomen van bij u thuis. U wordt in de kelder van het SOG-gebouw geslagen en bedreigd. Op 20 mei 2010 (een maand na uw traditioneel huwelijk) wordt u van op uw werk aan het Zarechenskayakruispunt meegenomen naar een afgelegen plaats in het bos waar u geslagen wordt. Op 28 november 2010 vallen de SOG-agenten bij u thuis binnen en nemen u opnieuw mee. Dit keer nemen ze u mee naar het SOG-gebouw en slaan u opnieuw.

U besluit dat het voor u niet meer veilig is thuis en de volgende dag trekt u met uw vrouw naar het dorp Jaresky om er bij uw vriend Rachman te blijven. Daar blijft u tot u eind december uit Tsjetsjenië vertrekt. Uiteindelijk verlaat u Tsjetsjenië op 30 december 2010. Samen met uw vrouw gaat u van Khassavyurt naar Moskou met de bus. Daar neemt u een andere bus (die handelswaar vervoert) naar België waar u op 4 januari 2011 aankomt en diezelfde dag asiel aanvraagt.

Op 2 februari 2011 wordt uw dochter Karina Dadasheva in Lier geboren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw huwelijksakte, vier originele documenten van de rechtbank van Khassavyurt, zes originele convocaties van de rechtbank van Khassavyurt, twee originele documenten van de rechtbank van Makhachkala, uw originele studentenkaart, uw originele geboorteakte, uw origineel attest van uw middelbare school, uw origineel medisch boekje, uw origineel diploma, een origineel attest van uw ziekteverzekering en twee originele attesten van de belastingdienst.

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Rusland verklaart u dat u zou vermoord worden door de agenten van de SOG die u in april 2008 aanvielen en die u achteraf onder druk zetten om uw verklaringen op het proces te veranderen, of dat er iets ergs kan gebeuren met uw kind (CGVS p. 7). Het Commissariaat generaal is echter van oordeel dat u uw asielrelaas niet aannemelijk kan maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw verklaringen en die van uw vrouw.

Ten eerste verklaarde u dat u na het incident op 28 april 2009 naar het ziekenhuis ging om uw hand te laten verzorgen, dat dat de enige keer was dat u naar het ziekenhuis ging, dat u na uw drie arrestaties niet naar het ziekenhuis ging om uw wonden te laten verzorgen en dat u uw vrouw verteld had dat u toen naar het ziekenhuis was geweest (CGVS p. 5-6). Uw vrouw echter verklaart dat u naar het ziekenhuis ging na uw arrestatie van eind november 2010 om uw hand te verzorgen en dat zij dat wist omdat u naar huis kwam met een gips en foto's die genomen waren (CGVS vrouw p. 4-5). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u 'Hoe moet ik beantwoorden? Na incident werd mijn hand niet geopereerd. Het moest eigenlijk maar het is niet gebeurd. Door een kleine slag kreeg ik erge pijn. Na de derde arrestatie heb ik zeer gehad aan mijn hand. Daarvoor moest ik terug naar ziekenhuis. Mijn hand wordt dikwijls gebroken'. Als u gezegd wordt dat u eerder nochtans duidelijk zei dat u niet meer naar het ziekenhuis was geweest als gevolg van de wonden die u opliep tijdens uw arrestaties, zegt u 'Één keer voor mijn hand. Nadien heb ik niet moeten naar dokter gaan, want ik had kleine wonden. Enkel voor mijn hand, het lijkt dat ik enkele keren naar ziekenhuis was gegaan' (CGVS p. 13). Hiermee blijft deze tegenstrijdigheid echter nog steeds overeind. Nog in verband met het verzorgen van uw wonden, verklaart u dat u na uw tweede arrestatie (i.e. 20 mei 2010) thuis verzorgd werd door uw tante, dat uw vrouw daarbij thuis was maar niet naast u was, maar wel in de keuken of op de koer (CGVS p. 5). Uw vrouw echter verklaart dat zij u toen zelf verzorgde samen met haar schoonmoeder (i.e. uw moeder) (CGVS vrouw p. 4). Uw verklaring 'normaal gezien als ik snijwonden had, belde ik naar mijn tante om te komen. Maar mijn moeder heeft mij altijd verzorgd' (CGVS p. 13), heft deze tegenstrijdigheid echter niet op.

Ten tweede verklaart u dat u uw vrouw vertelde over uw tweede arrestatie (i.e. 20 mei 2010) op het moment dat u thuiskwam toen u vrijgelaten werd. U was er immers slecht aan toe en uw vrouw kon zien dat er iets gebeurd was. Ze stelde vragen en u antwoordde daarop. U zei ook dat u haar pas meer dan een week later, namelijk de dag voor uw verjaardag (i.e. 30 mei), vertelde over uw eerste arrestatie van 20 oktober 2009 maar dat u haar niet zei dat men u opdroeg andere getuigenissen af te leggen (CGVS p. 6-7). Uw vrouw echter verklaart dat u na uw tweede arrestatie laat thuiskwam, dat u pas de dag nadien vertelde over uw arrestatie en op dat moment ook over de arrestatie voor jullie huwelijk, en dat u vertelde dat u de eerste keer meegenomen was omdat u niet mocht getuigen tegen de personen die uw

vriend vermoord hadden (CGVS vrouw p. 3). Hierop zegt u 'misschien heeft ze mij verkeerd begrepen. Ze is ook ziek. Af en toe valt ze flauw. In de bus zelfs ook' (CGVS p. 13). Hiermee blijft deze tegenstrijdigheid echter nog steeds overeind.

Ten derde verklaart u dat de agenten de interne paspoorten van u en uw vrouw in beslag namen bij de arrestatie op 28 november 2010. U verklaart dat jullie huis twee kamers heeft, namelijk de living en de slaapkamer, dat de paspoorten op dat moment op een kast lagen in de living en dat uw vrouw dat wist omdat jullie ze altijd daarop leggen (CGVS p. 11 & p. 13), terwijl uw vrouw verklaart dat ze in een map zaten die op een kast lagen in de slaapkamer (CGVS p. 4). Hiermee geconfronteerd, zegt u 'af en toe lagen ze in de living ook'. Als u gezegd wordt dat u aan jullie beiden duidelijk werd gevraagd waar ze lagen op het moment van de arrestatie, zegt u 'misschien wist ze het niet, misschien heeft ze het niet gezien. Ik legde ze altijd daar. Ze vroeg nooit van waar ze meegenomen werden' (CGVS p. 13). Dit antwoord heft deze tegenstrijdigheid echter niet op.

Ten vierde wordt ook het feit dat u na uw laatste arrestatie bij uw vriend Rachman in het dorp Jaresky ging schuilen, betwist na een vergelijking van uw verklaringen en die van uw vrouw en door uw eigen tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Zo verklaart u dat u een paar dagen voor uw vertrek van Jaresky naar Khassavyurt ging om de documenten van het proces op te halen bij uw advocaat in Khassavyurt en dat uw vrouw daarvan op de hoogte was omdat u het haar verteld had (CGVS p. 11-12). Uw vrouw echter verklaart niet te weten hoe die documenten in uw bezit zijn geraakt (CGVS vrouw p. 5). Uw verklaring 'ze had dat moeten weten' (CGVS p. 14) is niet van die aard dat het deze tegenstrijdigheid zou kunnen opheffen. Verder verklaart u eerst dat u een aantal dagen voor uw vertrek, meer bepaald op 28 december 2010, de documenten van het proces bij uw advocaat ging ophalen in de Tatoerbievastraat in Khassavyurt (CGVS p. 10 + zie boven). Later verklaart u dat u de dag na uw arrestatie van 28 november 2010 naar uw vriend Rachman ging in het dorp Jaresky, dat u tijdens uw verblijf daar niet meer naar Khassavyurt terugging. Als u erop gewezen wordt dat u eerder verklaarde dat u kort voor uw vertrek naar Khassavyurt ging om de documenten bij uw advocaat op te halen, zegt u 'één keer. Ik ben niet naar huis geweest, maar enkel naar Khassavyurt geweest en nadien terug naar dat dorp' (CGVS p. 15-16). Hiermee blijft deze tegenstrijdigheid nog steeds overeind.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u nagelaten heeft zich te informeren over een cruciale element van uw relaas. U verklaart immers dat de hogere rechtbank in Makhachkala de beslissing van de rechtbank in Khassavyurt terugfloot en eiste dat het onderzoek opnieuw moest gevoerd worden omdat het niet kon dat, gezien de zwaarwichtigheid van de feiten, slechts één persoon werd veroordeeld tot één jaar en de andere twee betrokken daders zomaar vrijgelaten werden (CGVS p. 9-10). U verklaart dat dat in 2010 beslist werd maar niet te weten wanneer precies dat was. U verklaart ook niet naar dat tweede proces geweest te zijn. U vernam van uw vriend dat het proces verschillende keren uitgesteld werd, maar niet te weten wat er verder gebeurd is. U verklaart ook nergens gevraagd te hebben hoe het op dit moment met dit proces staat. U zegt dat u niet naar huis kan bellen om dat te vragen. Als u gezegd wordt dat u bijvoorbeeld kan bellen naar de vriend naar wie u vanuit Beglië al belde om documenten te laten opsturen, antwoordt u 'nee, ik heb één keer maar gebeld en nu heb ik al spijt van dat ik dat gedaan heb' (CGVS p. 14-15). Dergelijke mate aan gebrek aan interesse omtrent cruciale details van de kern van uw problemen – zijnde de afloop van de rechtszaak waarbij u zelf als slachtoffer werd aangeduid en meerdere malen opgeroepen werd, nadat uw vriend omgekomen was bij een schietincident en uzelf gewond raakte aan de hand, en de bedreigingen die u in het kader van dit proces zou ondergaan hebben – kan als niet geloofwaardig beschouwd worden. Van een asielzoeker kan echter worden verwacht dat hij een ernstige interesse aan de dag legt voor cruciale aspecten van zijn asielrelaas indien hij een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade koestert.

Aangaande uw reisroute verklaarde u zonder identiteitsdocumenten gereisd te hebben in een bus van Moskou naar België, dat jullie zich daarin niet hoefden te verstoppen, dat jullie nooit uit de bus gestapt zijn en dat de chauffeur beloofde jullie ter plaatse te brengen. U verklaart niets te hebben gemerkt van een identiteitscontrole bij een grensovergang of douane (CGVS p. 12). Hieromtrent is het bijzonder opvallend dat uw vrouw verklaarde dat er wel controles waren, maar dat er aan jullie niets gevraagd werd (CGVS vrouw p. 6). Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone intensieve controles op clandestiene reizigers en illegaal handelswaar en strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u zonder enige reisdocumenten het grondgebied van de Schengenzone zou betreden hebben. Bijgevolg zijn uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische

asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze van uw vertrek, verborgen te houden.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uw huwelijksakte, uw studentenkaart, uw geboorteakte, uw attest van de middelbare school, uw diploma, uw medisch boekje, het attest van de ziekteverzekering en de attesten van de belastingdienst hebben enkel betrekking op uw identiteit (die hier niet betwist wordt) en uw opleiding. De documenten en convocaties van de rechtbanken van Khassavyurt en Makhachkala bevestigen uw betrokkenheid als slachtoffer bij de feiten op 28 april 2009, het daaruit voortvloeiende proces met bijhorende zittingen en de beslissingen van de betrokken rechtbanken, maar zijn niet van die aard dat ze bovenstaande tegenstrijdigheden zouden teniet doen of dat ze zouden aantonen dat u als gevolg van dit proces onder druk zou worden gezet door de SOG-agenten. Bijgevolg veranderen deze documenten niets aan deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw Asya ESTOMIROVA (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en woonachtig in Khassavyurt (Dagestan). U bent getrouwd met Ibragim Dadashev (O.V.x.xxx.xxx).

U verlaat uw land omwille van de problemen van uw man. Op 28 april 2009 raakt hij betrokken bij een schietincident waarbij hijzelf gewond geraakt en zijn vriend overlijdt. De daders zijn SOG-agenten. Er komt een proces tegen de agent die het dodelijk schot gelost heeft en uw man wordt aangeduid als

slachtoffer. In die hoedanigheid legt hij verschillende keren verklaringen af op de rechtbank van Khassavyurt.

Hij wordt door de SOG-agenten echter onder druk gezet om zijn verklaringen te veranderen. Zo nemen ze hem drie keer mee waarbij hij telkens geslagen wordt en bedreigd. U bent aanwezig bij zijn laatste arrestatie als ze hem op 28 november 2010 van bij jullie thuis meenemen. Uw man besluit dat hij niet meer thuis kan blijven en jullie trekken naar zijn vriend Rachman in het dorp Jaresky tot jullie vertrek.

Uiteindelijk verlaat u Tsjetsjenië op 30 december 2010. Samen met uw man gaat u van Khassavyurt naar Moskou met de bus. Daar neemt u een andere bus (die handelswaar vervoert) naar België waar u op 4 januari 2011 aankomt en diezelfde dag asiel aanvraagt.

Op 2 februari 2011 wordt uw dochter Karina Dadasheva in Lier geboren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele studentenkaart, uw originele geboorteakte, uw origineel attest van uw middelbare school, uw origineel diploma, een origineel attest van uw ziekteverzekering en een origineel attest van uw pensioenverzekering.

B. Motivering

U verklaart asiel aan te vragen omwille van de problemen van uw man en dat u nooit problemen heeft meegemaakt die niets te maken hebben met de problemen van uw man (CGVS p. 6). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofdtevenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw geboorteakte, uw studentenkaart, uw attest van de middelbare school, uw diploma, het attest van uw ziekteverzekering en het attest van uw pensioenverzekering bevatten louter persoonlijke identiteitsgegevens van u, die hier niet betwist worden. Bijgevolg wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

De beslissing inzake Ibragim DADASHEV wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van "artikel 1, A van de Vluchtelingenconventie, van artikel 48/4, §2, c" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), menen dat de bestreden beslissing berust op een manifeste appreciatiefout en voeren de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Voorts betwisten verzoeker de vaststellingen rond de tegenstrijdigheid van hun verklaringen en menen ze dat de informatie over de identiteitscontroles op luchthavens reeds zes jaar

oud is en dus gedateerd is. Ten slotte benadrukken verzoekers dat de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier hun asielaanvraag ondersteunt. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekers zijn Russische staatsburgers van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Dagestan. Verzoeker en enkele vrienden werden door de agenten van de SOG (speciale gewapende afdeling binnen de overheid) op straat aangerand. Hierbij werd verzoeker gewond aan zijn hand en werd zijn vriend gedood. Eén van de verantwoordelijke agenten werd hiervoor veroordeeld tot één jaar voorwaardelijk. De vader van het slachtoffer is tegen deze beslissing in beroep gegaan en de hoofdrechtbank van Khassavyurt heeft dit beroep toelaatbaar verklaard. Verzoeker werd tijdens het proces opnieuw onder druk gezet en bedreigd om zijn verklaringen te wijzigen in het voordeel van de politieagenten. Hij werd driemaal opgepakt door agenten van de SOG en geslagen en bedreigd. Hij vreest voor zijn leven en voor represailles op hun kind.

3.2. De commissaris-generaal twijfelt niet aan de feiten, noch aan de door verzoeker neergelegde convocaties en gerechtsdocumenten. Het administratief dossier bevat echter geen vertaling van het vonnis, waarbij in eerste aanleg een politieman tot één jaar voorwaardelijk werd veroordeeld. Nochtans zijn de omstandigheden van de gebeurtenissen, de verwijzingen naar verzoeker en de motivering van de opgelegde voorwaardelijke straf essentieel bij de beoordeling van de asielaanvraag.

3.3. In het licht van het voorgelegde rapport '*Russische Federatie, Dagestan: Algemene en veiligheidssituatie update januari 2011*' dat stelt dat de ordediensten in Dagestan regelmatig zonder enige concrete aanwijzing burgers aanvallen en arresteren die zij beschouwen als rebellen en onderwerpen aan illegale bevragingstechnieken zoals daar zijn foltering en psychologische druk, komen de verklaringen van verzoeker niet ongeloofwaardig voor. Niettegenstaande verzoekers nalatigheid de gebeurtenissen te actualiseren terwijl de zaak in hoger beroep inmiddels mogelijk beslecht werd, dient te worden vastgesteld dat gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing kan komen zonder aanvullend onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2011 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK